

Uzaktan da Olsa

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Eylül 2014

Eşlik ederken yalnızlık
Tarumar oldu sefil gönül
Hüzün bulutları yağdırırken efkârı.
Ezeli bir hüsrân peyda olmuş
Müstakbel yenilgiler
Çoktan perperişan etmiş.

Yıkımı bir o kadar burkar
Yüreği içten içten,
Sarıp sarmalar korkular
Alışamadım gitti
Yine sensiz yine sensiz.
Nasıl bir döngü ise
Bir o kadar yeknesak.

Kıt kanaat mutluluktan oysa
Uzaktan da olsa
Dön gel anılar
Düşününce ne acı kalır
Ne kahır.

Düz sandığım o yokuş
Gerçek sandığım o suret
Ne varsa beni benden eden
Bu da benim yazgım.

Nöbetler bitimsiz,
Anılar istifsiz
Duraklar boş ve yalnız
Öfke nöbetleri
Ve kırgınlık, yaşananların mirası.

Zikretti kelimeler birer birer
Sığındım gölgelere peyder pey
Tuzaklar dipsiz

O mekânlar öylesine sessiz
Tüm hayaller merhametsiz.

Nifak sokar insanođlu
Ne arar ne sorar
Var mıdır bu derdin dermanı.
Başı meftun sonu hüsrân
Fısıldar adını yıldızlar.

Sorup sormam asla
Gururumdur bana yadigâr
Yürek kan ađlar.
Külfeti hiçliđin
Emsalidir kimsesizliđin.